

בתוס' לע"ז דף ל"ג ב', ולמדו מכאן, דכל מקום שצריך הדחה, צריך להדיח שלש פעמים.

ולא יפלא אם אנו למדין דבר הלכה מדברי המן, יען שכפי הנראה הוא מספר ממעשים בפועל שכך נוהגין, ומזה אנו למדין שכך הי' המנהג. חולת זה, הנה כל דבר וענין שכשהוא לעצמו ישר ונכון אנו רשאים ללמוד מכל אדם שהוא, וכמ"ש, קבל האמת ממי שאמרו, ואחרי שכאן בענין הדחה הדעת נוטה שנכון להדיח ג' פעמים כמס"כ התוס' בע"ז שם, דבהדחה שלישית נפלט הכל, לכן אפשר ללמוד זה ממי שהוא, וכמו כן אנו למדין דבר ישר ורצוי מלבן שאמר מלא שבוע זאת וגו', ולמדין אנו מזה שאין מערבין שמחה בשמחה (ירוש' מו"ק פ"א ה"ז), וכן אנו מצרפין בספיקא דדינא את דבריו שאמר לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה (ע' תוס' קדושין, נ"ב א', ד"ה והלכתא). ובעת שנלוה את החתן לכסות ראש הכלה אנו מברכין אותה בלשון אחותנו את היי לאלפי רבבה, וזה מלשון לבן ובתואל (פ' חיי). והן אין לך גדול ברשעות ובשקר מבלעם, ובכ"ז אנו פותחים יום יום את תפלתנו בלשוננו הוא: מה טבו אהליך יעקב וגו', ובתפלת מוסף לרה"ש אנו מזכירין דבריו לא הביט און ביעקב וגו'. ומלשוננו שאמר ודם חללים ישתה (פ' בלק, כ"ג כ"ד) אנו למדין כמה דינים (ע' חולין ל"ו א' ונדה י"ט ב' ונ"ה ב'). וע"ע בפסחים צ"ה א' וברמב"ם סוף פ' י"ז מקידוש החודש *).

והעיר שושן נבוכה (ג' ט"ו)

הרי זה מקרא קצר, תחת ויהודי עיר שושן נבכו, כי הן לא כל גרי העיר

(* ועפ"י הנחה זו דדבר טוב צריך לקבל מכל אדם שהוא, עפ"י פרשתי במס' מו"ק כ"ח ב', בענין דרכן של הנשים המקוננות לעורר קינה והספד על המת, אמר רבא, נשיא דשכנציב (שם עיר) אמרין הכי (לעורר קינה), וי לאזלא וכו', ואמר רבא, נשי דשכנציב אמרין הכי וכו', ואמר רבא, נשי דשכנציב אמרין הכי וכו', וכה חשיב רבא שבעה מאמרים של קינה שהיו הנשים דעיר שכנציב אומרות לפני המת, ולא נתבאר, מה ראה רבא להביא כל דברי הנשים האלה, והן לא דברי חכמים הם, שיקבעו כל דבריהם במלואם בתלמוד, ואך שיחות נשים ומשלים קלים הם.

אך י"ל, כי מבואר בפסחים קי"ב ב' שרבינו הקדוש צוה לבניו שלא ידורו בעיר שכנציב, מפני שאנשיה לצים הם, ומשכי אחרייהו בליצנותם, ובא רבא כאן לאשמעינו, כי אעפ"י שבכלל לצים הם, אעפ"י כן את הדבר הטוב שבהם אנו צריכים לקבל, ועל זה מביא כמה מדבריהם הראוים להשמע ולהתקבל.